

Kázeň z evanjelických Služieb Božích v Bratislave (Nový kostol), 1. nedeľa po Zjavení, 9. 1. 2022, 18.00 h.; ES 44, 245, 409, A 20; evanjelium: Mt 3, 13 – 17

Ján 10, 30: (Ježiš povedal): „**Ja a Otec sme jedno.**“

Milí bratia a milé sestry!

Nejednota vo vzťahu s Bohom. Naše **falošné tóny** v tomto vzťahu – **nesúladi**. Naše **deštruktívne postoje** a konanie. **Minutie cieľa.** Takto hovorí Božie slovo o **hriechu**.

Vskutku, keď hrešíme, nerobíme iba pár drobnučkých chybičiek. Keď hrešíme, sme mimo dobrého cieľa, ktorý má Boh s naším životom. **Hrešíme, keď nie sme zajedno s Bohom.**

Hreším, keď sa nazdávam: Ja viem lepšie, čo je dobré. Mysliac si: **Viem to lepšie ako sám Boh...** Nenechám si nič predpisovať.

Ústami síce odriekam: „Bud' vôľa Tvoja“, ale v hĺbke srdca Bohu nedávam na výber: mal by urobiť to, čo si želim ja, nič iné...

Zaiste, sú situácie, keď Bohu nerozumieme. Keď sa dopočujeme správy o katastrofách, o úmrtí maličkých detí či zhubnej chorobe niektorého mladého človeka či nádejnej mamičky. Vtedy sa nám chce až kričať: „Bože prečo? Nerozumiem Ti!“ Alebo volať ako autor 6. žalmu (v. 4): „**Moja duša je preveľmi zdesená. – Ty však, ó Hospodine, dokedy?...**“ Nevidím žiadny zmysel toho, čo sa deje!

No keď si myslím či poviem: „Viem lepšie, ako by to malo byť. Ja to chcem inak!“ – **Vtedy nie som zajedno s Bohom. Naše**

cesty sa rozchádzajú. Minula sa zásoba dôvery, ktorú potrebuje každý vzťah, aby zostal živým.

Nebyť zajedno s Bohom. Skúšať šťastie vlastnými silami. – Vtedy stroskotám. Celkom určite. Je to cesta márnotravného syna (L 15, 11nn) Cesta, na ktorej zabúdam, že nebeský Otec ma má rád a veľmi Mu na mne záleží. Nepamätám na to, že Boh má pravdu a vždy mi chce dobre.

Pán Ježiš povedal: „**Ja a Otec sme jedno.**“

U Ježiša vidíme **jednotu slov a činov**. Podobné veci, aké vravel Ježiš, hovorili už vtedy aj niektorí rabíni, no **Ježiš podľa toho, čo hovoril, skutočne žil**. Miloval svojich nepriateľov. Nastavil im tvár. Modlil sa za tých, ktorí Ho ukrižovali. Dobrovoľne obetoval svoj život za druhých. Čo učil, to nebola teória, On tým naplnil svoj život. Jeho výroky sa zachovali, ale **evanjeliá sú niečím viac: svedectvom o živote Toho, ktorý bol zajedno s Bohom**. Slová a činy Pána Ježiša tvoria jeden neoddeliteľný celok.

O tom, že Ježiš bol zajedno s Bohom, svedčia aj Ježišove mocné skutky. Ježiš nasýtil hladných, uzdravil malomocných – nevyliciteľne chorých. Utíšil búrku. Sú známe prípady, keď nemohol nikoho uzdraviť – pre neveru týchto ľudí. **Nijaký zázrak Ježiš nevykonal kvôli sebe a svojej sláve.** Pre Ježiša je príznačné, že *nezostúpil z neba, aby konal svoju vôľu, ale vôľu Toho, ktorý Ho poslal* (J 6, 38). Jeho mocné skutky boli činmi bezprostrednej lásky a solidarity s trpiacimi. Napríklad

kvôli slepému sa zastavil na ceste, hoci učenici slepca okrikovali, aby Ježiša nezdržiaval. Často žiadal uzdravených, aby nikomu nevraveli, že im pomohol. Vedel, že uzdravenie príliš púta pozornosť. A **Ježiš nechcel byť iba liečiteľom, ale túžil ľudí priviesť k tomu, aby po celý svoj život dôverovali Bohu.** Ľudia nežasli nad samým zázrakom, ale nad tým, že sa stal skrze Ježiša. Neuzdravil všetkých. Jeho mocné skutky však boli znamenia zvestujúce: **kam vstúpi Ježiš, tam nastáva nový vek,** kde už nikto nebude trpieť chorobami a bolesťou. Ježiš bol zajedno s Bohom. **Božia budúcnosť sa v Jeho živote prelomila do prítomnosti.**

To, že Ježiš bol zajedno s Bohom, je zrejmé aj z toho, že v živote Pána Ježiša sa napĺňali a potvrdzovali proroctvá SZ. Naplnilo sa ich približne 300. Naplnenie proroctiev je svedectvom, že sa v Ježišovom živote sa napĺňajú **očakávania a nádeje, ktoré tu boli už dávno pred tým, ako sa Ježiš narodil a ktoré On sám nemohol ovplyvniť.** Jeho život a úlohu Boh vytýčil dávno pred tým, ako Ježiš prišiel na tento svet. V živote Pána Ježiša všetko dostalo nový zmysel. Udalosti a stretnutia, ktoré nadväzovali na SZ, utvrdzovali Ježiša a cirkev v tom, že **je to práve On, kto napĺňa a nesie poslanie Božieho Syna.**

Najdôležitejším argumentom viery v Ježiša – svedectvom toho, že bol zajedno s Bohom, že v Ňom si k nám cestu vyhládal sám Boh – **je Ježišovo vzkriesenie. Vzkriesením ukrižovaného Ježiša z mŕtvych sa Pán Boh priznal k Ježišovmu životu ako k pravému životu, akým má človek žiť: Vzkriesením Ježiša Boh**

„povedal“: **Kto je zajedno s Bohom, pri tom smrť nebude mať posledné slovo.**

Prvá nedeľa po Zjavení pripomína Ježišov krst. Z neba bolo vtedy počuť hlas: „*Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo.*“ (Mt 3, 17) Syn, ktorý je zajedno s nebeským Otcom, zajedno s Bohom.

Byť zajedno s Bohom – to dobre popisuje, čo aj nám Pán Boh daroval v krste. Ako pokrstení nie sme bábky bez vôle, ktoré nútene konajú len to, čo im Boh nariadi. O to, aby sme boli s Bohom v jednote, sa Pán stará svojím slovom. Keď veríme zaslúbeniam Božieho slova, táto viera nám pomáha prestať si nahovárať, že my vieme lepšie, ako Boh, čo je dobré. Keď veríme Božím prikázaniam, spoznávame, ako má podľa Boha vyzeráť náš vzťah s Ním i ľuďmi. Keď veríme Božiemu slovu, môžeme **sa úprimne modliť: „Bud' vôľa Tvoja“ a nechať Bohu otvorené všetky možnosti – i keby nás to malo bolieť,** lebo nezabúdame, že Boh má pravdu a vždy nám chce dobre. **Budeme chcieť byť s Bohom, aj keby sme v danej chvíli nerozumeli Božím plánom. Ved' On je s nami, aj keď znášame kríž. A naše cesty sa nerozdelia, ani keď nám nadíde hodina smrti.** I tam, kde naše sily už nemajú význam, **dôverujeme tomu a radujeme sa z toho, čo nám Boh daroval v krste** – totiž, **že sme byť zajedno s Bohom.**

Ježiš je zajedno s nebeským Otcom. A skrze krst sme byť zajedno s Kristom, mať istotu: som dieťa Božie, patríam Kristovi. Sme byť s Ním v živote i v smrti. Amen.

Použitím: *Albrecht Bönisch: výklad /14. 1./ (in: Feste Burg, Andachtsbuch 2022, Freimund-Verlag, Neuendettelsau 2021) a myšlienok Jiřího Grubera: [Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár](#)*